

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: czwartek, 29, styczeń 2026 14:59

Mateusz Jabłoński

Odsłony: 486

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 14 stycznia 2026 r. (sygn. II GSK 1944/22) oddalił skargę kasacyjną spółki, która kwestionowała nałożenie na nią kary pieniężnej za zajęcie pasa drogowego bez wymaganego zezwolenia. Spółka kwestionowała zarówno ustalenia faktyczne, jak i sposób prowadzenia postępowania dowodowego, wskazując na brak mapy do celów prawnych i niewystarczający charakter opinii geodezyjnej sporządzonej na zlecenie organu.

Sprawa dotyczyła umieszczenia na elewacji budynku nośnika reklamowego typu „scroll”, który – jak ustaliły organy – wchodził w przestrzeń pasa drogowego drogi publicznej. Spółka argumentowała, że reklama nie zagrażała bezpieczeństwu ruchu drogowego, a poczynione przez organ ustalenia faktyczne były niewystarczające, ponieważ nie sporządzono mapy do celów prawnych ani nie przeprowadzono pełnej opinii biegłego geodety. Zarzuty te nie znalazły jednak uznania ani w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie, ani w NSA.

Sąd kasacyjny jednoznacznie przypomniał, że pas drogowy, zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy o drogach publicznych, ma szczególny status publicznoprawny. Jego ochrona realizowana jest poprzez ścisłą reglamentację możliwości lokalizowania w jego obrębie obiektów i urządzeń niezwiązanych z gospodarką drogową lub obsługą ruchu. Co istotne, NSA podkreślił, że brak zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego nie zwalnia z obowiązku uzyskania zezwolenia zarządcy drogi na zajęcie pasa drogowego, gdyż przepis art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych ma charakter jednoznaczny i nie pozostawia w tym zakresie luzu interpretacyjnego.

W kontekście postępowania dowodowego NSA potwierdził, że dla ustalenia zajęcia pasa drogowego nie jest konieczne każdorazowe sporządzanie mapy do celów prawnych ani przeprowadzanie szczegółowych prac geodezyjno-kartograficznych. Organy administracji mogą opierać się na całokształcie zgromadzonych dowodów, takich jak protokół kontroli, dokumentacja fotograficzna, mapa zasadnicza, wypis z ewidencji gruntów oraz opinia geodezyjna sporządzona przez uprawnionego geodetę. Zasada swobodnej oceny dowodów i brak formalnej teorii dowodowej w postępowaniu administracyjnym pozwalają na elastyczne, ale rzetelne ustalenie stanu faktycznego.

NSA wyraźnie zaznaczył również, że postępowanie sądownoadministracyjne, w tym ewentualne postępowanie dowodowe na podstawie art. 106 § 3 p.p.s.a., nie służy ponownemu ustalaniu stanu faktycznego. Jego celem jest kontrola legalności decyzji administracyjnej, a nie zastępowanie organów w prowadzeniu postępowania dowodowego.

Orzeczenie unaocznia, że organy, działając w oparciu o kompletne i logicznie powiązane dowody, nie są zobowiązane do sięgania po szczególnie środki dowodowe, jeśli nie wynika to z rzeczywistej potrzeby. Jednocześnie orzeczenie wzmacnia ochronę pasa drogowego jako dobra publicznego i potwierdza zasadność konsekwentnego egzekwowania obowiązku uzyskania zezwoleń na jego zajęcie.

Wyrok NSA z 14 stycznia 2026 r. (sygn. II GSK 1944/22)

Źródło: [CBOSA](#)